

и производи са благословени да влязат в невероятно пъстрите и богати регистри на предопределената за трансфер към тези метафорични и реални „бунища“ продукция. Демодиранията, дефункционализираната, остарялата, ненужната и с изчерпани или полуизчерпани ресурси стокова наличност „великодушно“ и „щедро“ се претостъпва или продава на уж невероятно изгодни цени на изпадналиите в криза, зависимост и драматични затруднения страни. Тук историческите и етнокултурните метафори за даруването на ромите придобиват странни съвременни възплъщения в необичайни мащаби. Днешните „цигани“ се оказват страни, нации, народи, общества и култури, които по етногенезис нямат или нищо общо, или твърде малко с непосредствено ромския етногенеалогичен човешки материал. Това ги превръща в контраверсни топоси на оазисите на глобалната цивилизация, т. е. в пустинни или полупустинни ареали за човешка екзистенция, резервати на примитивни или примитивизиращи стандарти и начини на живот от големи човешки масиви с различен етничен, социален, културен и др. произход и принадлежност.

Глобализацията в този ѝ вид, който днес се легитимира, обуславя и насърчава невероятни процеси и тенденции на маргинализация, лумпенизация, пауперизация, декласиране на значими човешки маси. Тяхната битност, настоящето и особено бъдността им (или безбъдността им) пламенно и самоотвержено ги приобщават към „циганското“ житие-битие в неговите социоисторически и културални форми. „Бразилизацията“ на цели народи, общества, държави, региони и континенти, при която неимоверни богатства симбиотично процъфтяват рамо до рамо с неподозирана и непомерна за края на XX век мизерия, е ноторно известен факт, печална тенденция за не една или две страни.

Някак твърде странно образът и орисията на циганина се превръщат в метафорични, символни изображения и емблеми на драмата на човечеството, на взаимоотношенията между два свята, които са раздалечени и неразбиращи се един друг. При така разполовения, разсечен и антиномичен до пароксизъм свят естествено и неизбежно е срещу облагодетелстваното малцинство на богатите и възмогнали се държави, нации и общества да е дислоциран и настървен (явно или спотаено) „отвъдният свят“ – този на световната бед-